

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. Разград, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА

при участието на секретаря ДАРИНКА М. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА Гражданско дело № 20233330100238 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове чл. 128 във вр. с чл. 245 КТ, чл. 221 ал.1 КТ, чл. 224 КТ и чл. 86 ЗЗД.

С искова молба Г. Б. Р. с ЕГН-***** от с. ***, чрез процесуалния и представител, със съдебен адрес: гр. ***, против "СТРОМАГ" ЕООД с ЕИК 206751486, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Младост, ТПК "Бриз", Административна сграда, ет. 2, представлявано от Е.А.К., се моли съдът да осъди ответника да заплати: 3100,00 лева, представляваща дължимо и незаплатено трудово възнаграждение за месеци ноември и декември 2022 г. и за месец януари 2023 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска в съда до окончателното изплащане на главницата; 100,00 лева, дължима и незаплатена законна лихва върху дължимото трудово възнаграждение за месеци ноември и декември 2022 г. и месец януари 2023 г., считано от края на месеца следващ месеца, за който се дължи трудовото възнаграждение до датата на завеждане на исковата молба; 1550,00 лева, дължимо и незаплатено обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие от страна на работника по чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ, ведно със законната лихва считано от датата на предявяване на иска в съда до окончателното изплащане на главницата; 281,82 лева-обезщетение за неползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на завеждане на иска в съда до окончателното изплащане на същата. претендирам за присъждане на сторените по делото разноски за които ще представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ищцата твърди, че с ответното дружество са сключили Трудов договор, по силата на който била назначена на длъжност „продавач-консултант” с място на работа гр. Разград и основно месечно трудово възнаграждение в

размер на 1 550 лева. Ответникът първоначално изплащал в срок дължимото трудово възнаграждение, но от месец ноември 2022 г. същия преустанови заплащането му. Ето защо и на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ на 31.01.2023 г. депозирала пред работодателя заявление за прекратяване на трудовото правоотношение. На 01.02.2023 г. ответника издал Заповед № 019/01.02.2023 г., с което констатирал прекратяването на трудовото правоотношение. В заповедта работодателя посочил, че и дължи обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие от работника по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 1550,00 лева и обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на 251,82 лева. Считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение до настоящия момент ответното дружество не и е заплатило дължимите суми, поради което за нея е възникнал правен интерес от предявяване на осъдителни иски за присъждане на дължимо и незаплатено трудово възнаграждение за месеци ноември и декември 2022 г. и за месец януари 2023 г. в общ размер на 3100,00 лева с правно основание чл. 128 от КТ, във вр. с чл. 245 от КТ, за присъждане на законна лихва в общ размер на 100,00 лева с правно основание чл. 245, ал. 2 от КТ, дължима върху всяко дължимото и незаплатено месечно трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2022 г. и месец януари 2023 г., считано от края на месеца, следващ месеца, за който се дължи всяко едно трудово възнаграждение до датата на завеждане на исковата молба, за присъждане на обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие с правно основание чл. 221, ал. 1 от КТ за сумата от 1 550,00 лева, както и за присъждане на сумата от 281,82 лева, представляваща дължимо и незаплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на завеждане на исковете в съда до окончателното им изплащане. Представя доказателства. Прави искане за назначаване на ССЕ. Ответникът при редовно връчена искова молба, не е отговорил.

В с.з. на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК е допуснато изменение на предявените от Г. Б. Р. с ЕГН ***** против ответника „СТРОМАГ“ ЕООД с ЕИК 206751486 иски, както следва: 1. Увеличение на иска с правно основание чл. 128 от КТ, във вр. с чл. 245 от КТ за присъждане на дължимо и незаплатено трудово възнаграждение за месеци ноември и декември 2022 г. и за месец януари 2023 г. от 3 100 ,00 лева на 3 125,33 лева ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата; 2. Намаление на иска с правно основание чл. 245, ал. 2 от КТ за присъждане на законна лихва, дължима върху всяко дължимото и незаплатено месечно трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2022 г. и месец януари 2023 г., считано от края на месеца, следващ месеца, за който се дължи всяко едно трудово възнаграждение до датата на завеждане на исковата молба, от 100,00 лева на 37,22 лева; 3. Намаление на иска с правно основание чл. 221, ал. 1 от КТ за присъждане на обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие от 1 559,58 лева на 1 395,00 лева ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска в съда до окончателното изплащане на сумата; 4. Намаление на претенцията за

присъждане на дължимо и незаплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 от КТ от 281,82 лева на 253,64 лева ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковете в съда до окончателното им изплащане.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Трудов договор № 009/31.01.2022 г. ищцата е назначен при ответника на длъжност „продавач-консултант“, с място на работа гр. Разград и уговорено първоначално трудово възнаграждение от 1550 лв. и срок на изпитване шест месеца. След изтичането на този срок, договорът станал безсрочен. Ищцата сочи, че е работила при ответника до 31.01.2023 г. Трудовият договор е прекратен едностранно от работника на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, поради неплащане на дължимото трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2022 г. и януари 2023 г. Работодателят издал Заповед № 019/01.02.2023 г., с която констатирал прекратяването на трудовото правоотношение. По делото е назначена ССЕ, според която дължимото и неизплатено нетно трудово възнаграждение за ноември 2022 г. е 1202,77 лв., за м. декември – 719,79 лв. и за м. януари 2023 г. – 1202,77 лв. Размерът на дължимото обезщетение за забава на трудовите възнаграждения е 37,22 лв. Размерът на нетното дължимо обезщетение по чл. 221, ал.1 КТ е 1395,00 лв., а на нетното обезщетение по чл. 224 КТ в размер на 263,64 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира исковите претенции за основателни и доказани.

Установено по делото е, че страните са били в обвързани по силата на трудово правоотношение, прекратено от 01.02.2023 г. Не е спорен по делото размерът на уговореното основно месечно трудово възнаграждение и допълнителните трудови възнаграждения, както и че ответникът не ги е платил. Според вещото лице ответникът не е изплатил на ищеца трудови възнаграждения за месеците ноември, декември 2022 г. и януари 2023 г. Вещото лице е посочило нетните суми за получаване, тъй като само тези суми са дължими към ищеца, а парите за данъци и осигуровки не се дължат на ищеца. Нетните трудови възнаграждения за м. ноември са в размер на 1202,77 лв., за м. декември – 719,79 лв. и за м. януари 2023 г. – 1202,77 лв. или общо 3,125,33 лв. Ответникът дължи обезщетение за забава за неизплатените трудови възнаграждения в размер на 37,22 лв. Трудовото правоотношение е прекратено едностранно от работника, поради забава в плащането на трудовото възнаграждение, поради което на ищеца се дължи по чл. 221, ал. 1 КТ в размер на едно трудово възнаграждение от 1395,00 лв. На ищеца се дължи обезщетение за неползван платен годишен отпуск за периода на действие на договора в размер на 253,64 лв.

Ищецът не претендира разноски.

Ответникът дължи заплащането на държавни такси върху предявените искове. Размерът им следва да се определи на база присъдените суми. Върху дължимите трудови възнаграждения дължи държавна такса от 125,01 лв., за обезщетението за забава – държавна такса от 50 (петдесет) лева, определена

на минимума, посочен в чл. 1 от Тарифата за държавни такси, събирани от съдилищата по ГПК; за заплатеното обезщетение по чл. 224 от КТ – 50,00 (петдесет) лева и по чл. 221, ал. 1 от КТ дължи държавни такси в размер на 55,80 лв., общо държавни такси в размер на 280,81 лв.

Ответникът дължи по сметка на съда и сторените в процеса разноси в размер на 200,00 (двеста) лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „СТРОМАГ“ ЕООД с ЕИК 206751486, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, п.к. 9000, район Младост, ж.к. Квартал ЗПЗ, ТПК Бриз., Административна сграда, ет. 2, представлявано от управителя Е.А.К., ДА ЗАПЛАТИ на Г. Б. Р. с ЕГН-***** от с. ***, следните суми: 3,125,33 лв. (три хиляди сто двадесет и пет лева и 33 стотинки), представляващи дължимо нетно трудово възнаграждение за м. ноември 2022 г., м. декември 2022 г. и м. януари 2023 г., ведно с обезщетение за забава в размер 37,22 лв. (тридесет и седем лева и 22 стотинки) върху сумата на дължимите три трудови възнаграждения; 253,64 лв. (двеста петдесет и три лева и 64 стотинки), представляващи дължимо нетно обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск; 1395,00 (хиляда триста деветдесет и пет) лева, представляващи обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК за присъдените възнаграждения и обезщетения за работа.

ОСЪЖДА „СТРОМАГ“ ЕООД с ЕИК 206751486, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, п.к. 9000, район Младост, ж.к. Квартал ЗПЗ, ТПК Бриз., Административна сграда, ет. 2, представлявано от управителя Е.А.К., ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Разград сумата от 480,81 лв. (четиристотин и осемдесет лева и 81 стотинки), включваща дължимите държавни такси и разноси за заплатено възнаграждение на вещото лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Разград в двуседмичен срок от съобщаване на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____